

ling, saa at Ministeriet i denne Henseende ikke har nogenstomhelst Forpligtelse, der kunde siges at være paalagt det af den grundlovgivende Rigsforsamling. Den samme ærede Rigsdagsmand har yttret, at han ikke kunde stemme for denne Lov, fordi den var ufuldstændig og altsaa ikke gavnlige; jeg maa tilstaae, at skulde man stemme imod enhver Lov, som ikke var fuldstændig, saa tvivler jeg om, at ret mange Love ville komme til at gaae igjennem denne Forsamling; jeg maa tilstaae for mit Bedkommende, at jeg aldrig har seet nogen Lov, som var fuldstændig. Han har ogsaa sagt, at han ikke kunde stemme for dette Lovforslag, fordi det var ufuldkomment; jeg kjender intet Lovforslag, som er fuldkomment; jeg troer, at alle Lovforslag ere ufuldkomne som ethvert andet menneskeligt Værk er det. Naar han har gjenoptaget Spørgsmaalet om Tvedelingen og Borgerraadene, da er det jo det ærede Thing vitterligt, at de 6 Forslagsstillere idetmindste have bestræbt sig for at komme Udvalgets Tanke om en Tvedeling saa nær som muligt, idet vi have indstillet, at Landstinget for sit Bedkommende iforveien skulde give sit Samtykke til en saadan Tvedeling, isald Colonialraadet skulde finde en saadan tilraadelig. Hvad Borgerraadene derimod angaaer, da have vi ikke turdet fremkomme med et saadant Forslag, lige imod, hvad Forsamlingen af de 10 Mænd derovre har indstillet. Vi have tillagt deres Indsigt i denne Sag saa stor Bigtighed, at vi ikke have troet at burde gjøre et Forslag, der i høi Grad vilde afvige fra, hvad der var vedtaget derovre (Ja!). Det er jo iøvrigt vist, hvad jeg ogsaa tidligere har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at, havde de 10 Mænd fundet, at noget Saadant var hensigtsmæssigt eller vel endogsaa nødvendigt, er der, forekommer det mig, ingen Rimelighed for, at de skulde have taget i Betænkning at fremkomme med et Forslag i denne Henseende; thi de have viist, at de have anseet sig berettigede til at fremkomme med For-

slag, som i en langt højere Grad afvige fra det, der indeholdtes i det dem forelagte Lovudkast. Naar altsaa de 10 Mænd derovre ikke have gjort et Forslag i denne Retning, saa have vi troet, at deri laa en tilstrækkelig Antydning for os til ikke at ansee det nødvendigt, idetmindste ikke for Diebliffet, for os at gaae ind paa Nogetstomhelst desangaaende; det maa altsaa være forbeholdt en senere Lovgivning at omordne disse Forhold saavel som mange andre. Iøvrigt have flere af de 6 Forslagsstillere, ligesaavel som Udvalgets Medlemmer, havt Leilighed til efter Sagens 2den Behandling at raadføre sig med Mand, som have opholdt sig i lang Tid i Colonierne, og som meget nøie kjende Forholdene der, og flere af dem have yttret, at de vilde ansee det for langt bedre, at Lovudkastet blev vedtaget, som det nu forelaa, uagtet de vel være enige om, at flere af Enkelthederne kunde være heldigere afattede, end at det blev forkastet, og at Alt saaledes blev overladt til den uvisse Fremtid. — Naar den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Wessely) har, som det forekommer mig, villet forsvare Udvalget, fordi det har konsulteret saadanne Mænd, imod en Uvtrirng af en anden æret Rigsdagsmand (Holberg), saa maa jeg for mit Bedkommende erklære, at jeg anseer det for ikke alene fuldkomment at ligge indenfor Udvalgets Berettigelse men ogsaa at være i højeste Grad ønskeligt og rigtigt, at Udvalget har konsulteret saadanne Mænd, og jeg troer ogsaa, at den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Wessely) har misforstaaet den forrige ærede Talers Uvtrirnger (Holberg: Ja!). Derimod kan jeg ingenlunde være enig med den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Hensborg), som ved 2den Behandling har sagt, at det ifølge Grundlovens § 50 ligefrem skal være et Udvalgs Pligt, at raadføre sig med kyndige og erfarne Mænd i Anledning af Love, der ere forelagte det til Betænkning.